

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

III. Iac. Sadoletvs Cardinalis Gasparo Contareno Cardinali, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

mihi ipse sumo quantum possum: ut reposita omni in Deo nostra
recum spe, iero & iucundo animo vitam traducamus. Vale
mihi charissime Contareno, etiam atq; etiam vale.
Carpeoract. Prid. Nonas Octobris, M.D.XXXIX.

IIII.

IAC. SADOLETVS CARDINALIS
Gaspáro Contareno Cardinali, S.P.D.

MAIORE anno consecratam quidem secundum meum de
Dedicatione Ecclesie librum: sed non retractaueram, quod
deinde citate proximè exacta feci: cumque describendum cura-
uis quem nunc ad te mitto, tuæ & prudentiæ & doctrinæ totum
me permittem: teque enixius rogans, ut ea qua soles humanitate
& beneuolentia, me & corrigere, & admonere ne graueris. For-
sitan facio interdum temerè, qui sententias meas aduersus tuas
argumentationes defendam. Sed debet hoc esse (ut ego iudico)
in nostra familiaritate liberum: ne assentari inter nos, sed ami-
corum uti officio videamur: præsertim eam editio libri in lon-
gum tempus sit conferenda: & quoad is exceditur ac perpolitur,
licetam sit nobis disputare & ambigere: nec refellere solum, ve-
rum etiam refelli. Nam cum edendi quidem dies aduenerit, ni-
hil omnino sine tuo consilio faciam. Nec verò habeo in præsen-
tia aut doctorem quenquam, cuique magis confidam, quam i-
psam te: aut amantiorem etiam mei. Atq; ego quidem obtunde-
re te non desino, & in tua grauiora studia importunus irrumpe-
re. Sed ignosce mihi, facere aliter non possum: ea est opinio mea
de te, et spes & expectatio amoris erga me tui, ut quicquid ego
agam, quocumque modo me geram, nihil omnino assequi mihi
videar, nisi id & communicatum tecum, & abs te potissimum ap-
probatum fuerit: Facit autem naturæ tuæ bonitas, humanitas,
liberalitas, ut non liberius solum ad te adeam, verum etiam au-
dacter. Sed ut ne de his plura (etenim vereor, ne hæc quæ dicta
sunt, in tanta nostra coniunctione amoris & animorum, etiam
pauca multa esse videantur) habes librum, quem ut perlegas to-
tum, & accuratè excutias rogo. Multa sunt in eo de sacramentis
Ecclesie conscripta contra Lutheranos: in quibus si non doctri-
na & ingenium, mea tamen voluntas in veræ pietatis studio egre-
gè confans apparebit. De quibus rebus omnibus exquiro iudi-
cium tuum: ut præterea te precor, ut cum amplissimis collegis
notis, & concordissimis fratribus, Fregosio, Bembo, Polo, meâ
laborationem communices. Neque vigeas tamen, nisi tantum,
quantum eos videris in legendo oneris atq; curâ libenter velle
suscipere. Ne fortè dum ego meam utilitatem quero, aliis mole-
stus

stus sim: & praesertim iis, quorum ipse omnes sollicitudines
 lectias meo labore atq; arumna redimere paratus esse
 rum numerum addes Rodolphum Pium collegam nostrum
 gnissimum (meo iudicio) qui in summorum & optimorum
 dinalium numero censetur: eundemq; praeterea amantissimum
 mei. Sed ne tibi praescribam omnia, ages in meorum scriptura
 lectione & correctione, quod tibi ex fide tua & amicitia
 aequum rectumque videbitur. Nos hic optime valemus: tu
 ris assidui sumus, nec in suavitare huius vitae quae mihi in
 eis proximè accedere ad caelestem illam vitam alteram vitam
 quaequam habemus quod nos angat atque turbet: nihil
 dum Reipubl. statum, quam video quotidie in deterius
 Quod si privatim quoque aliquid aliquando sentimus
 stia, id omne nascitur ex eo desiderio, quo tecum & cum
 ris similibus tui nonnunquam esse, & vivere cuperimus. Ad
 hac Deus viderit. Tu ut valeas tibi que ut persuadeas, me
 mni mente, & ex omnibus sensib. penitus esse tuum, a te opte
 atq; amplissime Contarone peto. Carpent. III. Calend. Feb.

V.

IAC. SADOLETYS S. R. E. CARDIN.

Reginaldo Polo S. R. E. Card. S. P. D.

Q V A N Q U A M literae tuae, quas Idibus Nouembrii
 dedisti, literis ad me allatae sunt: easque ego in eundem
 tuo accepi: tamen quoniam in illis tuum nomen, & tua
 specta, eademq; semper dulcis, insignis erga me benevolentia
 ostendebat: non illa semel a me, sed saepius etiam atq; etiam
 lectae sunt, cum te mecum quasi loquentem in illis videret
 re: tuamque illam mihi non ignotam virtutem, humanitatem
 comitarem, in eisdem recognoscerem. Qua dum fui mihi
 hietum, quamdiu videlicet tecum in his locis commoraretur
 nihil mea felicitati deesse existimabam. Nunc absentem tra
 mo requiro, ut in magno dolore dirempta suavissima con
 ditis nostrae, tui tamen nominis memoria & recordatio
 nostri amoris, magnopere me suscitaret. Atq; ego quidem post
 cellum tuum cum sollicito diutius animo nuntium de te expecta
 tandem aliquando literis tuorum, quas Paulus acceperat, con
 factus essem, te in eum locum, quod maxime optaras, hoc est Ve
 nam, & ad vtriusq; nostrum hominem amantissimum, iustis
 dignissimum qui ab omnibus nobis ametur, Episcopum Ven
 nensem, tunc peruenisse: statim exhilaratus animo, literas
 te dedi, quas tardius suspicor ad te fuisse perlatas: auctore
 quidem. Siquidem habeo Roma sat recentis, in quibus